

Truyện ngắn

LÔ ĐỘC ĐẮC BA TRIỆU ĐỒNG

Cầm tấm check gấp nhỏ lại, cẩn thận đặt sâu vào trong sắc tay, dù chỉ là tấm check tượng trưng, trước khi số tiền thật được trừ thuế và chuyển trực tiếp đến trương mục của nàng, Cathy bàng hoàng như kẻ mộng du và run rẩy như người đang trong cơn sốt rét. Hai tay nàng nắm chắc chiếc sắc tay và ôm nó áp chặt vào ngực. Hai người vệ sĩ của Casino lễ phép đưa nàng từ phòng Giám đốc về khách sạn ở ngay trên lầu. Một trong hai người mở khóa cửa, dặn nàng cần gì thì gọi điện thoại. Xong, ông giao chiếc chìa khoá sáng bóng cho nàng, đợi nàng bước vào an toàn, hai vệ sĩ mới cúi đầu cung kính chào từ giã.

Hai người vệ sĩ vừa quay lưng, Cathy đóng ngay cửa lại. Nàng cẩn thận vặn khóa và cài chốt. Xong, Cathy cầm nắm cửa giật mạnh để thử độ an toàn. Thấy cánh cửa không rung chuyển, nàng an tâm quay lại nhìn bao quát căn phòng sang trọng mỉm cười rồi vội ôm cái xách tay bước vào phòng tắm. Cathy nhìn mình trong gương. Phải con Cathy mọi ngày đây sao? Phải con Cathy nghèo khổ, đi bán hàng cho tiệm K-Mart năm ngày một tuần đây sao? Ở, vẫn khuôn mặt này, vẫn là con Cathy ở K-Mart thường ngày bị tên manager mắng xa xả khi làm lỗi vụng về đây mà. Nàng mỉm cười với bóng mình trong gương. Phải rồi, vẫn là Cathy nhưng hôm nay Cathy đã khác lắm. Kia, trong gương, một Cathy đang tươi như hoa nở. Mặt nàng hôm nay rạng rỡ. Những nỗi phiền muộn không còn dấu vết. Nụ cười của nàng tươi quá. Đôi mắt nàng biểu lộ nỗi hân hoan và chưa khi nào long lanh bằng, kể cả cái long lanh của tình yêu khi lần đầu trong đời con gái, lúc David ôm hôn nàng.

Nghĩ đến David, Cathy hơi buồn nhưng nàng vội lắc đầu tự nhủ, không, lúc này nàng không cho phép bất cứ chuyện gì làm nàng mất vui. Cuộc đời của nàng thay đổi từ khi nàng cầm tấm check này rồi. Nghĩ thế, nàng vội mở bóp lấy tấm ngân phiếu tượng trưng ra, mắt nàng ánh lên một niềm tự mãn. Ừ, rồi David sẽ nhìn nàng với đôi mắt vị nể. Rồi David sẽ tiếc ngơ tiếc ngẩn vì đã dại dột mà phản bội nàng. Rồi nàng sẽ thuộc vào thế giới giàu sang, trong thế giới đó David chỉ có thể đứng nhìn thèm thuồng, tiếc rẻ mà không với tới. Cathy lại mỉm cười. Nàng cười và nhìn thật lâu, thật âu yếm vào tấm ngân phiếu. Nàng áp tấm ngân phiếu lên má để nghe da thịt mình chạm vào sự giàu sang. Nàng ghé môi hôn lên tấm check trong niềm sung sướng. Không !!! nàng không phải là con Cathy 21 tuổi đời nghèo nàn nữa. Nữ tân triệu phú Cathy Mayfield đây mà ! Rồi nàng tân triệu phú bước từng bước khoan thai vương giả như một bà hoàng, vừa đi, vừa nhìn bóng mình trong gương mãn nguyện. Nàng tân triệu phú bước đến bên chiếc giường nệm thật dày, thật êm, vẫn cầm tấm ngân phiếu trên tay, Cathy từ từ ngả người xuống nệm. Nàng không bật tivi như thói quen mà lại muốn đắm chìm vào sự yên tĩnh, hoàn toàn yên tĩnh để tận hưởng cảm giác hạnh phúc vừa trở thành triệu phú của mình.

Đặt đôi chân ngà ngọc trên chiếc gối trắng tinh cho thoải mái, Cathy sung sướng hồi tưởng lại khúc quanh lịch sử của đời nàng, lúc nàng rút tờ giấy 20 đô la vào máy, mới kéo đến lượt thứ tư thì đèn ở máy nàng bật sáng và chuông báo động reo inh ỏi nhiều nơi. Qua giây phút bàng hoàng, Cathy biết rằng mình trúng số. Tưởng rằng chỉ trúng độ vài trăm hay vài ngàn đã là may lắm, nào ngờ tất cả casino ồn ào nhốn nháo hẳn lên. Những người khách nhìn nàng vỗ tay chúc mừng một cách thèm thuồng và nàng thấy nhiều người cổ nghẹn cổ trong đám đông để cố nhìn thấy mặt người may mắn. Cho tới lúc người quản lý Casino và nhân viên của họ đứng bên chiếc máy vẫn còn âm ỉ chuông reo để ghi số máy, ngày giờ chi tiết vào biên bản và chúc mừng tân triệu phú, Cathy mới tin rằng mình vừa trở thành chủ nhân của ba triệu đô la. Dù vậy, Cathy vẫn sợ rằng đó không là sự thật. Nàng vẫn sợ rằng người ta nói giỡn cho vui. Ngay cả lúc Cathy đối diện với ban giám đốc trong văn phòng để ghi tên tuổi và ký vào một đồng giấy tờ hoàn tất thủ tục nhận tấm check tượng trưng này Cathy vẫn tưởng mình mơ.

Ôi chao, trong đời nàng chưa có giây phút nào tuyệt vời hơn thế. Những rung động của chiếc hôn đầu tiên chia với David, vì oán hận, nàng có thể quên chữ cái phút bàng hoàng trong tiếng còi báo, tiếng chuông reo, tiếng vỗ tay mừng tân triệu phú thì nàng không bao giờ quên được.

Sinh ra trong một gia đình nghèo, mẹ chết sớm, có hai chị em, bố lấy vợ kế, bà mẹ kế lại kém nhân từ, Cathy lớn lên trong sự khó khăn vất vả để kiếm từng miếng cơm, manh áo, vì thế, hai chị em nàng rất thương yêu

đùm bọc nhau và lúc nào cũng chỉ nghĩ đến tiền và ước mong no đủ. Chỉ nghĩ đến no đủ thôi, Cathy đã thấy hết sức may mắn rồi. Bởi vậy, dù đầu óc lúc nào cũng nghĩ đến tiền nhưng thực sự chưa bao giờ Cathy dám nghĩ đến một số tiền kèch xù đến ba triệu đô la.

Rồi trong một chiều cuối tuần định mệnh, Cathy bắt gặp David, người yêu của cô, ôm hôn người con gái khác. Rồi David tránh gặp Cathy. Không nhịn được, Cathy gọi cho chàng thì chàng ta nói với nàng rằng mối tình giữa chàng và nàng chấm dứt. Nàng buồn và hận David lắm. Đã thế, cũng ngày hôm ấy, ở chỗ làm lại có chuyện bực mình. Về nhà, về nàng lại đem nỗi buồn nỗi bực ra kể với Sara, người chị gái duy nhất mà nàng rất yêu thương. Sara đang có chuyện không vui nên không chú ý nghe chuyện của Cathy. Thế là Cathy nổi điên gậy với chị. Người chị thấy Cathy vô cớ kiểng chuyện, lại đang buồn và lo vì thằng con bị đau mà không tiền đi bác sĩ nên không nhịn được và hai chị em đã cãi nhau một trận kịch liệt. Ngay sau đó, giận và buồn quá, Cathy bỏ nhà, một mình nàng leo lên xe bus đi Casino đánh bài chơi cho khuây khỏa và trong lần đi chơi định mệnh này, nàng thành triệu phú.

Nằm một mình trong phòng với niềm vui vô tận, nàng nghĩ miên man hết chuyện này đến chuyện khác. Có những chuyện mà hôm qua nàng cho là buồn, là đau đớn nhưng hôm nay nàng lại vui khi nghĩ đến. Như chuyện David ôm hôn người con gái lạ. Nàng cho là may mắn để thấy David phản bội nàng trước khi quá muộn. Như chuyện cãi nhau với người chị. Cãi nhau xong nàng buồn lắm vì chưa bao giờ hai chị em to tiếng như lần này. Nhưng bây giờ nàng nghĩ rằng nếu không có chuyện phản bội của David, nếu không có trận cãi nhau với chị nàng thì nàng sẽ không bỏ nhà ngày thứ bảy để một mình đi casino chơi. Thì ra, cái gì xảy ra trên đời, dù rất nhỏ cũng có nguyên nhân, định mệnh và kết quả của nó. Cathy nghĩ rằng người mà nàng chia sẻ tin vui này đầu tiên là chị nàng. Nhưng khoan đã.

Rồi nàng đi vào giấc mơ ngày mai của đời nàng. Vì vào đời và khổ sớm nên khôn sớm, nàng tự nhủ tiền nàng tiêu sẽ rất kỹ càng. Trước hết, nàng mua đất và xây căn nhà mà cả đời nàng mơ ước và cha nàng sẽ có riêng một phòng rộng rãi. Một căn nhà phải có hồ bơi phía sau và một vườn hoa nhỏ. Một chiếc xe hơi đắt tiền, một số nữ trang quý và nhiều quần áo đẹp. Nàng cũng không ích kỷ mà ăn một mình đâu. Mẹ chết, bố lấy vợ kế nhưng sau đó hai người ly dị, từ đấy ông ở một mình và vẫn làm nghề sửa ống nước khi có người gọi để cha con đắp đổi qua ngày. Rồi chị nàng lấy một người thanh niên quen thời học trung học, cũng nghèo như gia đình nàng. Mấy cha con sống chung trong một căn nhà hai phòng ọp ẹp. Cha nàng nhường hai phòng ngủ cho hai đứa con gái, ông ngủ ở ngoài phòng khách. Nhưng từ nay, với số tiền nàng có,

nàng sẽ báo hiếu cha và ông sẽ được an nhàn sung sướng trong lúc tuổi già.

Người chị duy nhất và anh rể của nàng có một đứa con trai lên ba. Nàng thương chị lắm và sẽ giúp chị nàng. Giúp thế nào thì Cathy chưa nghĩ được nhưng chắc chắn là khi nàng có nhà mới thì chị nàng sẽ thừa hưởng căn nhà hai phòng hiện tại và nàng sẽ sửa chữa cho thật khang trang. Sau đó, có lẽ là nàng mua một franchise nào đó, như Mc Donald, Burger King hay Chicken Popeye chẳng hạn, nàng sẽ chia cổ phần cho chị và để chị và anh rể nàng làm quản lý. Nghĩ đến đây, nàng vói chiếc điện thoại gọi Sara.

- Nè, Sara, em đây, mọi chuyện ở nhà bình thường chứ? Ba có khỏe không?

Nhận ra người gọi là Cathy, Sara reo vui trong máy:

- Cathy hả ? Trời đất. Mà đi đâu mà mất dạng từ hôm qua đến nay vậy ? Chị em cãi nhau có chút xíu mà mà giận rồi đi biệt sao ? Về ngay, thằng Tom nó khóc đòi mà yìa. Ba hỏi mà đi đâu, tao không dám nói là tụi mình gây lộn rồi mà bỏ đi. Tao nói dối là mà đi chơi với bạn.

Cathy cười hì hì:

- Vậy sao ? Chị cãi lộn đã hay mà nói dối còn hay hơn há. Nhưng thôi, nói dối như chị không có hại. Em sẽ thưởng cho tài nói dối này. Còn thằng Tom, để nó khóc một chút mà em thành triệu phú thì cũng chẳng thiệt thòi gì. Rồi em sẽ đền bù cho nó. Em trả cả tiền công chị đã cãi lộn với em ngày hôm qua nữa, chịu không?

- Mà nói cái gì mà tao không hiểu được vậy, Cathy?

- Em nói rằng rồi em sẽ trả tiền công chị đã gây lộn với em. Trả công thiệt hậu.

- Mà có về ngay không? ở đó nói những chuyện khủng không ai hiểu nổi!

- Không khủng như chị tưởng đâu mà lại vui lắm cơ. Thiệt đó.

Không chờ cho Sara nói thêm gì, Cathy cười vang và cúp máy

Khi Cathy và cha dọn vào căn nhà mới năm phòng ngủ, sáu phòng tắm vừa xây xong thì một bữa tiệc linh đình được tổ chức. Hàng xóm cũ và mới đều được mời. Vợ chồng chị gái và những người bạn gái của nàng từ thuở hàn vi cũng đều có mặt từ ngày hôm trước để lo cho bữa tiệc được hoàn hảo hơn.

Nhưng người lăng xăng và bận nhất không phải Cathy mà là Tom.

Thằng Tom nét mặt hơn hờ, mặc bộ quần áo mới chạy tung tăng đến với hết người này người khác nhưng luôn để mắt dõi theo ông ngoại. Hễ không nhìn thấy ông là nó vội đi tìm. Cha nàng thì sung sướng ra mặt.

Từ khi Cathy mua cho bố những bộ đồ đắt tiền, sang trọng thì ông không

còn dấu vết và hình ảnh ông thợ sửa ống nước Mayfield nữa mà là bố nhà nữ tân triệu phú Mayfield đúng cách. Được cái ông hiền lành, vui tính và lúc nghèo, gia đình ông chịu khổ cực, lo làm ăn tử tế, đối xử tốt với người quen kẻ thuộc nên lúc được giàu sang ai cũng mừng cho. Suốt bữa tiệc, ông luôn cười nói, đến từng bàn hỏi han mọi người. Thăng Tom thì bám theo ông từng bước và lúc nào không nói chuyện với ai thì ông lại nựng nịu thằng cháu ngoại. Nhìn cảnh đầm ấm, giàu sang, Cathy nhớ lại thuở nghèo đói khi xưa mà cảm ơn mãi sự phản bội của David và cuộc cãi lộn với Sara.

Lúc này nàng có thêm nhiều bạn mới. Bạn nàng, không phải là những con Christin, con Kimberly nữa mà là những ông Murray, những bà laconnetti hoặc đám doanh nhân trong giới chủ nhà hàng giàu có và sang trọng. Dù vậy, thoát thai từ đáy vực nghèo nàn, Cathy nhận thấy rằng những tình bạn này được nối vào nhau qua sự thành công của việc làm, của tiền bạc, tuyệt nhiên, không phải bằng tình cảm bạn bè đơn sơ và thuần khiết. Điều đau buồn cho Cathy là cha nàng chưa sung sướng được bao năm thì ông qua đời đột ngột vì bệnh tim. Qua cái chết của cha, Cathy biết được rằng trên đời ít ai ít ai hoàn toàn hạnh phúc. Người đời cứ được cái này thì lại mất cái kia và với người già thì bệnh tim sẵn có của họ dễ trở thành thủ phạm giết người.

Vợ chồng Sara nhờ Cathy mà được ấm no, khá giả. Hai vợ chồng nàng làm quản lý một nhà hàng ăn cho Cathy, ngoài lương bổng rất hậu, Cathy còn chia cổ phần cho chị và anh rể. Mỗi năm, ngoài tiền lương, vợ chồng Sara còn có một phần lớn tiền lời thu được.

Cathy vẫn chưa lập gia đình nên từ khi cha mất, Cathy buồn và cảm thấy cô đơn. Nàng cũng có quen biết thêm vài người bạn trai nhưng không tiến tới hôn nhân được bởi người thì không hợp tính tình, kẻ lại lười biếng, chỉ giỏi tán và chủ đích nhắm vào gia sản của nàng. Cathy càng cô đơn, càng chán nản lại càng thương chị nhiều hơn, lúc nào cũng muốn chị mình được giàu có nhàn nhã như mình. Vì thế Cathy trả lại sòng bài cũng bọn tiền bởi cứ vài tuần là Cathy lại lái xe đưa chị đi casino vừa vui chơi cho khuây khỏa, vừa để mong tìm dịp may làm giàu cho chị.

Đầu thu giọt nắng chiều trong và dịu. Chiếc xe mui trần của Cathy đang chạy êm đềm trên con đường rộng thênh thang. Cathy mặc áo thun đỏ, quần jeans xanh, đeo kính mát, gió thổi tóc vàng óng của nàng tung bay về phía sau, trông nàng đẹp như một cô người mẫu. Sara mặc váy trắng,

áo thun màu cánh sen. Nàng có da có thịt hơn Cathy một chút. Trông nàng tươi tắn và ngon như một trái cây vừa chín.

Cathy vừa lái xe, vừa nói cười truyện trò với chị. Một chiếc xe thể thao cũng mui trần, mới toanh đi sau Cathy chọt đạp ga bắt kịp tốc độ để chạy song song với nàng ở lane bên cạnh. Người thanh niên bên xe kia nhìn sang hai chị em Cathy. Nhận biết là người quen, chàng vừa cười vừa nhún cùi chào. Cathy liếc mắt nhìn thật nhanh người thanh niên trẻ đẹp trai và cười đáp lễ. Bỗng ... rầm ! trời như sập xuống, đất như vỡ ra, Cathy chưa kịp định thần để biết là chuyện gì xảy đến thì nàng mơ hồ cảm thấy người nàng bỗng bênh như trôi trên mây và nhẹ nhàng, nàng chìm sâu vào một giấc mơ.

- Cathy, Cathy, tỉnh lại !

- Cathy, nghe gọi không? Tỉnh lại, Cathy !!!

Có tiếng kêu lên mừng rỡ:

- Ồ, nó tỉnh rồi kìa. Nó chớp mắt. Christin ơi, Cathyđã tỉnh ...

Tiếng reo vui bỗng thành tiếng nức nở đầy nước mắt :

- Chị đây, Sara đây... Cathy ơi....

Sara cầm tay em bóp nhẹ.

Cathy từ từ mở mắt nhưng vừa chạm vào ánh sáng, chói quá, nàng phải nhắm lại ngay. Cảm thấy miệng khô và đắng nghét, nàng đòi nước, Christin lấy cây que một đầu có quần cục bông gòn thấm nước thoa lên môi bạn rồi lấy muỗng múc một cục nước đá nhỏ cho vào miệng Cathy. Cathy lại từ từ mở mắt. Trước mặt nàng những hình ảnh nhảy múa, lung linh mờ ảo. Sara và Christin mừng rỡ xúc động nhìn Cathy. Cathy thều thào khó nhọc:

- Chuyện gì đã xảy ra ? và tôi đang ở đâu đây ?

Sara nói trong tiếng nức:

- Cathy, em tỉnh hẳn chưa? Tỉnh hẳn chưa? Em có nhận ra chị không?

Cathy quay đầu về hướng vang lên tiếng nói, dù chưa nhìn rõ nhưng Cathy nhận ra tiếng Sara:

- Ồ, Sara phải không? em tỉnh rồi. Em nghe được tiếng chị rồi. Chuyện gì đã xảy ra?

Sara cố kềm cơn xúc động, nàng cố nhìn gần mặt Cathy hơn, tay nàng cầm tay em ôn tồn chạm rãi:

- Cathy, em nhớ lại chiều hôm hai chị em mình đi Casino không?

Cathy nhíu đôi chân mày như để cố nhớ lại và tiếng nói của nàng rõ ràng hơn:

- Ô, em nhớ rồi. Có phải hôm ấy mình gặp Glen không? cái anh chàng

chạy song song với xe mình ấy...

- Đúng rồi, rồi em có nhớ gì nữa không? Cathy ?

- Không. Em không thể nhớ gì sau đó. Mà đây là đâu ? Sao đầu em nhức và tay chân em nặng thế này ?

- Từ từ chị kể em nghe. Nhưng trước khi kể, Christin, nhờ em bấm chuông gọi y tá để họ báo tin cho bác sĩ biết Cathy đã tỉnh.

Hai ông bác sĩ và nhóm y tá chạy vào phòng. Sara và Christin lùi ra phía sau, nhường chỗ cho họ. Sau khi bác sĩ nghe tim, khám mắt, khám chân tay Cathy, ông hoan hỉ nói lời chúc mừng với Cathy, Sara và Christin.

Ông cũng ra lệnh y tá đổi thực đơn cho Cathy. Đây là bữa soup nhẹ đầu tiên sau gần ba tuần từ khi Cathy vào nhà thương cấp cứu. Chờ cho bác sĩ và nhân viên bệnh viện rời phòng, lúc này Cathy đã nhìn rõ được mặt những người quanh giường mình và lên tiếng hỏi:

- Ủa, thì ra đây là bệnh viện hả Sara? Lại có cả Christin nữa ? Hãy nói mau cho em biết, chuyện gì đã xảy ra và tại sao em phải nằm bệnh viện ?

Sara cho wheelchair của mình trở lại bên giường Kathy, nhẹ nhàng nói với em:

- Em nhớ buổi chiều gặp Glen đó, khi em quay sang chào Glen thì gặp tai nạn do người lái xe ngược chiều đụng phải. Ông ta say rượu, mất thăng bằng, vượt làn ranh đụng vào xe mình. Ông ta chết tại chỗ. Chị bị giập một chân, xương gãy nát, đã bị cưa, và em thì nằm hôn mê đã gần ba tuần và qua bốn ca giải phẫu. Chị túc trực bên giường em đã bốn ngày nay còn Christin và Kimberly thì thay đổi nhau ở bên em ngay từ khi nghe tin chúng ta gặp tai nạn.

Cathy xúc động, bật khóc:

- Trời ơi !!! vậy sao? Em làm hại chị rồi và làm khổ cả Christin và Kimberly nữa. Sara, tha lỗi cho em. Christin và Kimberly, tội bay là những người bạn tốt. Tao cảm ơn tội mày

Christin cầm tay Cathy cười trong nước mắt:

- Kimberly chắc cũng sắp tan sò. Nó sẽ đến đây ngay. Nhưng để tao gọi điện thoại báo tin cho nó.

Nghe thế, Cathy lại mùi mẫn khóc. Sara nhòai tới, hai tay ôm lấy mặt em gái:

- Cathy, thôi, đừng khóc, đừng khóc, có hại cho sức khỏe. Dù sao chuyện cũng đã xảy ra rồi. Có lẽ đó là định mệnh. May mà chúng ta còn sống. Rồi chị sẽ được ráp chân giả Cathy à. Bác sĩ mới vậy rồi, tuy không được như chân thật nhưng dù sao, cũng giúp chị đi lại được dễ dàng.

Ở nhà thương về, bác sĩ tạm không cho Cathy lái xe. Cathy bị thương nặng trên mặt, xương hàm bị bể và khi chưa hoàn toàn bình phục thì nếu lái xe, sẽ không đủ khả năng đối phó kịp thời khi cần thiết. Lúc này Christin tạm làm tài xế cho nàng. Nhiều lúc nhìn Sara làm quen với cái chân giả, Cathy thấy mình có lỗi, có lần không kèm được, nàng đã ôm Sara khóc mà tâm sự:

- Sara ơi, em có lỗi thật nhiều với chị với anh và với bé Tom. Em hối hận vô cùng về sự tham lam của mình. Nếu như em không tham lam thì em sẽ không đưa chị đi Casino, bởi vì chỉ với cái tiệm ăn và số tiền ta có, chúng ta cũng đã no đủ sung sướng rồi. Như thế, tại sao em lại tham lam để giờ này, chị em mình trở thành tàn phế. Chị có biết không, nhiều lúc em đã nghĩ rằng, nếu bây giờ trả lại casino hết số tiền để đổi lại cái chân cho chị, có lẽ em sẽ chẳng ngại ngần. Đến bây giờ, em lại học thêm được một bài học vô cùng đắt giá là nếu không biết tự giới hạn thì lòng tham thì con người sẽ làm hại chính họ và tiền bạc cũng trở thành vô nghĩa khi người ta lúc nào cũng ân hận bởi làm lỗi mình gây ra và nhất là làm lỗi đó lại để lại tàn phế trên thân thể.

Sara một tay ôm vai em, một tay vuốt tóc Cathy an ủi:

- Không sao đâu Cathy, cũng tại chị ham đi với em nữa chứ có phải mình em đâu. Chúng ta đã học một bài học đắt giá và quý giá, nhưng mọi khó khăn rồi sẽ qua. May mà trong khi tai nạn, chúng ta có tiền chữa trị chứ không nghèo và vất vả như lúc trước. Nín đi, nín đi... chúng ta còn trẻ, năng lực còn nhiều, rồi từ từ em sẽ bình phục và rồi từ từ chị sẽ quen với cái chân giả này, em không thấy sao, người ta có tới hai chân giả mà còn chạy đua được cơ mà.

Cathy gục đầu vào vai chị, trong phút chốc, hai chị em tưởng như đang sống lại những ngày còn bé, lúc hai chị em vừa ôm nhau khóc, vừa lau nước mắt an ủi lẫn nhau vì đói, vì nhớ mẹ và khi bị bà mẹ kể la rầy.

Ngô Minh Hằng

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/ngominhhang.html>

www.vietnamvanhien.org

